

Kl. 17:32

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, at udenrigsministeren skal tjekke hos Justitsministeriet, som flere gange faktisk har bekræftet, at EF-traktaten har forrang for grundloven. Jeg mener, at det bygger på den dom, der hedder Costa /ENEL, og jeg mener – selv om det er grebet lidt allerbagest i baghovedet – at den stammer fra 1977. Men jeg skal med glæde oversende den til Udenrigsministeriet.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) Forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand om AVS-landenes udvikling:

Hvad kan regeringen oplyse om forhandlingerne om endelige økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-landene og om perspektiverne for, at de endelige aftaler vil være gavnlige for AVS-landenes udvikling?

Af Frank Aaen (EL), Line Barfod (EL), Per Clausen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Anmeldelse 24.04.2008. Fremme 29.04.2008).

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Frank Aaen, for begrundelse.

Kl. 17:33

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Baggrunden for denne forespørgsel er mindre pæn: EU har tvunget sin vilje igennem over for nogle af verdens fattigste lande for at tilgodese egne handelsmæssige interesser, har brugt ulandenes afhængighed til at gennemtvinge handelsaftaler, som skader de landes udvikling, de

såkaldte EPA-aftaler, som EU har forhandlet igennem. Aftalernes formål var at gavne ulandenes mulighed for udvikling og fattigdomsbekæmpelse, men det blev hurtigt klart, at EU havde en anden dagsorden, nemlig at gavne de europæiske virksomheder på bekostning af ulandene. Man krævede gensidighed, at ulandene skulle åbne deres markeder for europæiske varer for at få bedre adgang til vores.

Ulandene var fuldt klar over, at sådanne aftaler ville være meget alvorlige for deres udvikling, og at deres landbrug og industri ville blive udkonkurreret af europæiske selskaber. Derfor kæmpede de imod og forsøgte at få EU til at opgive kravet om gensidighed, at de altså skulle betale for at få de her aftaler. Det nægtede Europa-Kommissionen fuldstændig, og man strammede grebet og sagde til udviklingslandene, at hvis ikke de skrev under, så mistede de den adgang, de har, til på nuværende tidspunkt at sælge deres varer hos os, og derfor var mange af landene jo nødt til at bøje sig, tvunget af den trussel, og derfor blev aftalerne indgået. Men det er aftaler, som alle de bistandsorganisationer, jeg kender, og som har arbejdet med det, siger vil have store negative konsekvenser for ulandene.

Vi vedtog her i Folketinget sidste år en handlingslinje. Den var ikke tilstrækkelig, men indeholdt dog nogle gode elementer, og vi ønskede, at det skulle gennemføres i EU, selvfølgelig, men det blev det ikke. Ulandene fik ikke lov til f.eks. at beskytte deres markeder mod dumping, de blev altså i stedet for udsat for en fuldstændig urimelig konkurrence, og alligevel valgte regeringen, selv om det ikke opfylder de danske vedtagne krav, at støtte aftalerne i EU, og desværre vedtog oppositionen med undtagelse af Enhedslisten at godkende regeringens linje i den sag.

Nu er der mulighed for at rette op på resultatet. Der kan ske en genforhandling, som en række ulande har krævet, og det er vores mål med den her forespørgsel, at regeringen forpligter sig til at arbejde for at få et helt andet forhandlingsresultat end det, der ligger i dag, et forhandlingsresultat, som lever op til det, der var den oprindelige målsætning, nemlig at de fattigste lande i verden skulle have mulighed for udvikling, herunder at sælge deres varer til os, uden at vi samtidig skulle få mulighed for at kunne udkonkurrere deres industri og deres landbrug, som det desværre nu er gennemført med de aftaler, der ligger på bordet.